

ممنوعه‌های عجیب برای زنان غربی در گذشته!

داشتن حق رأی، حفظ شغل هنگام بارداری، داشتن حساب‌بانکی جزو ممنوعیت‌هایی است که تا همین ۱۰۰ سال پیش در بسیاری از کشورهای اروپا و آمریکا در خصوص زنان اعمال می‌شده است.

به گزارش سایت خبری پرسون، شاید امروز برای ما دشوار باشد تصور کنیم در زمانی نه چندان دور در بسیاری از کشورهای جهان، زنان از بسیاری از حقوق بدیهی که امروز از آن‌ها برخوردار هستند، محروم بوده‌اند. به عنوان نمونه تا سال ۱۹۲۰ زنان در آمریکا و بسیاری دیگر از کشورهای جهان حق دادن رأی نداشتند.

آن‌ها همچنین از انجام کارهای ساده‌ای مانند حفظ نام خانوادگی پدری‌شان، حفظ شغل در هنگام بارداری یا رفتن به خرید بدون همراهی یک مرد، منع می‌شدند. در گزارش امروز به تعدادی از محدودیت‌ها و ممنوعیت‌هایی پرداخته‌ایم که تا همین ۱۰۰ سال پیش در بسیاری از کشورها درخصوص زنان اعمال می‌شده است.

خرید کردن بدون همراهی یک مرد

آیا به عنوان یک زن بالغ می‌توانید تصور کنید همیشه نیاز به همراهی یک مرد در مکان‌های عمومی به ویژه در بازارها و مکان‌های خرید و فروش داشته باشید؟ در قرن نوزدهم در بسیاری از کشورهای غربی چنین شرایطی وجود داشت. هنگامی که یک زن خانه را ترک می‌کرد، معمولاً انتظار می‌رفت مردی او را همراهی کند. این شرایط در اواخر دهه ۱۸۰۰ میلادی با ظهور فروشگاه‌های بزرگ تغییر کرد.

اولین فروشگاه‌ها به طور خاص و ویژه‌ای برای خانم‌ها طراحی شدند تا مکانی امن برای گرد هم آمدن، معاشرت و البته خرید کردن آن‌ها فراهم کنند. چیزی نگذشت که دیگر مشاغل نیز خواستار این کار شدند و بسیاری از تئاترها و رستوران‌ها برای اولین بار شروع به باز کردن درهای خود برای زنان بدون همراه کردند. با این حال، در بیشتر موارد این زنان متعلق به خانواده‌های با درآمد بالا بودند که از این آزادی‌های اضافه بهره‌مند می‌شدند. سرانجام در دهه ۱۹۲۰، بروز و ظهور فروشگاه‌های زنجیره‌ای توانست این شرایط را برای زنانی از همه اقشار جامعه ایجاد کند.

مالکیت دارایی‌ها پس از ازدواج

تا سال ۱۸۴۸، زنان متاهل در بسیاری از کشورهای غربی و آمریکا نمی‌توانستند مالک دارایی‌های خود باشند و همه دارایی‌های متعلق به زنان، صرف نظر از نحوه مالکیت آن، از نظر قانونی متعلق به همسرشان بود. در سال ۱۸۴۸، قانون مالکیت زنان متاهل در چندین کشور تصویب و در آن اعلام شد که یک زن متاهل به اندازه یک زن مجرد حق مالکیت و کنترل اموال خود را دارد.

با تصویب این قانون، زنان متاهل برای اولین بار از این حق برخوردار شدند که مانند زنان مجرد، به عنوان مثال اجاره‌های خود را جمع‌آوری یا حق ارث خود را دریافت کنند؛ بعدها این قانون به عنوان الگویی برای کشورهای دیگر هم استفاده شد و تا سال ۱۹۰۰ قوانین مشابهی در این کشورها به تصویب رسید. در نهایت در دهه ۱۹۲۰، زنان متاهل این حق را پیدا کردند که هرکاری می‌خواهند با دارایی‌های خودشان انجام بدهند و بعد از مرگ‌شان هم آن‌ها را برای هرکسی که می‌خواهند به ارث بگذارند.

درخواست گذرنامه با نام خانوادگی خود

در دهه ۱۹۲۰ در کشورهای پیشرفته امروزی مثل آلمان، ایتالیا، آمریکا و ... درخواست صدور گذرنامه کار بسیار ساده‌ای بود البته در صورتی که شما یک مرد می‌بودید! برای مسافران زن، درخواست گذرنامه ممکن بود به خاطر نامی که زن از آن استفاده می‌کرد یا به دلیل این که قبلاً برای همسرش گذرنامه صادر شده بود، رد شود. زنان مجرد می‌توانستند برای درخواست گذرنامه به نام خودشان اقدام کنند، اما زنان متاهل یک گذرنامه مشترک با همسرشان دریافت می‌کردند که در آن به جای نام خودشان، نام «همسر» شان ذکر می‌شد.

حفظ شغل هنگام بارداری

تا سال ۱۹۷۸ حمایت‌های قانونی خاصی برای مادران شاغل و زنان باردار در کشورهای جهان وجود نداشت، به همین دلیل زنان در دهه ۱۹۲۰ بعد از تشکیل خانواده معمولاً با بیکاری روبه رو می‌شدند. بسیاری از کارفرمایان بارداری را برای بهره‌وری شغلی مضر می‌دانستند و زنان را قبل از موعد مقرر از کارشان اخراج می‌کردند. در نتیجه برخی از زنان شاغل مجبور بودند برای پنهان کردن بارداری‌شان به شیوه‌های مختلفی متوسل شوند. در بسیاری از کشورهای اروپایی به شکل حیرت‌آوری زنان حتی تا سال ۱۹۹۵ از هیچ‌گونه حق قانونی برای گرفتن مرخصی زایمان برخوردار نبودند.

شرکت زنان در المپیک

اگر از طرفداران قهرمانان ورزشی به ویژه ورزشکاران زن هستید، شاید برایتان غیرقابل تصور باشد که زمانی در گذشته نه چندان دور زنان نمی‌توانستند در مسابقات المپیک به رقابت بپردازند. در مسابقات المپیک دوره جدید که برای اولین بار، ۱۱۲ سال پیش یعنی در سال ۱۸۹۶ در آتن پایتخت یونان برگزار شد، هیچ زنی حضور نداشت. در دوره بعدی مسابقات (سال ۱۹۰۰) که در پاریس برگزار شد فقط ۱۱ زن در میان هزار مرد حضور داشتند که کمتر از ۳ درصد از ورزشکاران را تشکیل می‌دادند.

این امر عمدتاً به این دلیل بود که فقط امکان شرکت در پنج رشته از رشته‌های ورزشی برای زنان فراهم بود. در آن زمان بسیاری از اعضای کمیته بین‌المللی برگزاری بازی‌های المپیک با حضور زنان مخالفت می‌کردند. به تدریج، رشته‌های ورزشی بیشتر و بیشتری درهای خود را به روی زنان گشودند. در نهایت در طول صد سال گذشته با تلاش زنان ورزشکار، حضور آنان در المپیک از امری غیرعادی و ممنوع به موضوعی طبیعی همراه با کسب موفقیت و افتخار تبدیل شد.

پوشیدن شلوار به جای دامن
شلوار زنانه امروزه یکی از ملزومات پوشش خانم‌ها به شمار می‌آید، اما در سال‌های گذشته زنان در بعضی از کشورها حق پوشیدن شلوار را نداشتند. تا اوایل قرن بیستم این لباس بیشتر توسط مردان پوشیده می‌شد تا این‌که در سال ۱۹۱۹ زنی آمریکایی به نام «لویزا کاپتیلو» به جای پوشیدن دامن‌های مرسوم آن زمان، اقدام به پوشیدن شلوار زنانه در ملا عام کرد. این عمل کاپتیلو جرم خوانده شد و او به خاطر این اقدام، به زندان رفت.

هرچند بعدها قاضی اتهامات علیه او را رد کرد. در دهه ۱۹۶۰، «آندره کورژ»، طراح مد فرانسوی، شلوار بلند برای زنان را به عنوان مد لباس معرفی کرد و به تدریج قوانین ممنوعیت پوشیدن شلوار توسط دختران و زنان و در مدارس، محل کار و رستوران‌ها از بین رفت. در نهایت در سال ۱۹۷۰ پوشیدن شلوار توسط خانم‌ها به مد سال تبدیل و بالاخره شلوار زنانه در بسیاری از جوامع به عنوان لباس پذیرفته شد.

داشتن حساب بانکی
۵۰ سال پیش در بسیاری از کشورهای جهان از جمله آمریکا و کانادا زنان به عنوان یک سرمایه‌گذار پرخطر از سوی بانک‌ها در نظر گرفته می‌شدند. این شرایط تا سال ۱۹۷۴ ادامه داشت. در سال ۱۹۷۵ با تصویب قانونی در آمریکا زنان این کشور از این حق برخوردار شدند که یک حساب بانکی به نام خودشان باز کنند، اما حتی پس از تصویب این قانون هم زنان متاهل برای داشتن کارت اعتباری نیاز به امضای شوهرانشان داشتند و زنان مجرد برای درخواست وام یا صدور کارت اعتباری به نام خودشان نیازمند امضای پدرانشان بودند حتی اگر درآمدشان بیشتر از پدرانشان می‌بود.

پرداختن به حرفه وکالت
زنان انگلیسی تا سال ۱۹۱۹ از پرداختن به حرفه وکالت منع می‌شدند. طبق قانونی که در قرن ۱۶ میلادی در انگلستان به تصویب رسید، زنان حق پرداختن به حرفه وکالت را نداشتند. سیصد سال بعد یعنی در سال ۱۹۱۳ سه دادگاه تجدید نظر در انگلیس بر این اساس که «هیچ زنی تاکنون وکیل نبوده است» از تجدید نظر در این ماده قانونی و دادن حق وکالت به زنان امتناع ورزیدند.

تا این‌که در سال ۱۹۱۹ با به اجرا درآمدن قانون (حذف) رد صلاحیت جنسیتی، زنان فرصتی را که مدت‌ها از آن‌ها سلب شده بود به دست آوردند و توانستند به عنوان وکیل مدافع عمل کنند. در آمریکا، اما زنان تا سال ۱۹۷۱ نمی‌توانستند در زمینه‌های حقوقی فعالیت داشته باشند. در این سال یک دیوان عالی در این کشور، قانون منع اشتغال زنان به مشاغل حقوقی را لغو کرد و پرداختن به این مشاغل برای زنان آزاد شد.

حفظ نام‌خانوادگی پدری بعد از متاهل شدن
امروزه بسیاری از زنان پس از ازدواج بنا به میل خودشان نام خانوادگی پدری‌شان را حفظ می‌کنند، اما این کار در گذشته‌های نه چندان دور می‌توانست برای آن‌ها پیامدهای جدی در پی داشته باشد. اگر یک زن نام‌خانوادگی شوهرش را بر خود نمی‌پذیرفت، برخورد خوبی از سوی جامعه با او صورت نمی‌گرفت. به عنوان مثال کارفرمایان از دادن دستمزد به او خودداری می‌کردند و حتی دادن رای نیز برای او ممنوع می‌شد. به عنوان مثال در آمریکا تا سال ۱۹۷۰ نام خانوادگی زن به اجبار به نام خانوادگی شوهرش تغییر می‌یافت. اوایل دهه ۷۰ در قوانین این کشور عنوان شد زن پس از ازدواج آزاد است اگر بخواهد نامش را به نام‌خانوادگی شوهرش تغییر دهد.

رای دادن
امروزه زنان می‌توانند به راحتی، رای خود را در صندوق بیندازند و سیاستمدار مد نظرشان را انتخاب کنند، اما در زمان‌های نه چندان دور یعنی حدود صد سال قبل زنان در بسیاری از کشورهای جهان اجازه استفاده از این حق بدیهی را نداشتند. حق رأی زنان به معنی حق شرکت زنان در انتخابات، از مهم‌ترین رویدادهای تکامل اولیه جنبش‌های مدافع حقوق زنان بود. هواخواهان حق رأی زنان که سافروجت‌ها هم نامیده می‌شدند؛ کسب حق رأی را مقدمه مشارکت سیاسی زنان در جامعه می‌دانستند. در سال ۱۸۴۸ جنبش حق رأی زنان در آمریکا به یک جنبش اجتماعی گسترده تبدیل شد. در سال ۱۸۹۳، نیوزیلند نخستین کشوری بود که حق رأی زنان را به رسمیت شناخت.

منبع: روزنامه خراسان